

PARAULA I VIDA

Joiosa festa de la Mare de Déu de Meritxell

El proper dia 8, quan tota l'Església celebra la festa de la Nativitat de la Verge Maria, a Urgell i Andorra és festa gran: celebrem la solemnitat de les advocacions de la Mare de Déu de Núria, patrona del Bisbat d'Urgell, i de la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra.

La Patrona i Mare de tots els Andorrans ens espera a les celebracions d'aquest 2022 en el seu Santuari estimat de Canillo. És la casa sempre oberta de la nostra Mare celestial, que ens acull, ens abraça, ens refà i ens envia a millorar el món, començant per millorar-nos nosaltres mateixos. Ens fa difusors de la llum de la fe per il·luminar el nostre món d'avui i fer-lo més habitable, més fratern.

Enguany fa 50 anys de la trista desgràcia de l'incendi de l'antic Santuari, la nit del 8 al 9 de setembre de 1972, quan iniciava el seu pontificat el meu predecesor Mons. Joan Martí i Alanis. Vam perdre-hi la Sagrada Imatge de la Mare de Déu i tot el poble andorrà s'entristí molt. Però vam saber reaccionar. Tots els andorrans amb les nostres autoritats li vam bastir un nou temple a la Mare celestial, la Llum esclatant del migdia. I més endavant, més recentment, li hem bastit un nou Cambri amb la còpia exacta de la seva Imatge, i el Sant Pare Francesc ens ha regalat l'honor que el seu Santuari sigui Basílica Menor, lloc d'amor i de comunió amb el Successor de l'Apòstol Pere. Ho recordem enguany amb acció de gràcies, amor de fills i promesa

de poble units i suplicants envers la seva llarga mà estesa.

També, enguany, fa 40 anys de la naixença d'AINA, la Casa de colònies que Mn. Ramon de Canillo ha bastit i cuidat durant tants anys, amb tants col·laboradors, especialment joves monitors i infants. És l'obra social del Santuari envers els infants i joves, envers les famílies que volem enfortir i donar-li ajudes, en moments històrics crítics, quan la vida i la família necessiten del nostre compromís cristià i ciutadà. Estimar la Mare de Déu ens ha de portar a estimar els seus fills, tots, especialment en les seves necessitats educatives i espirituals. I amb preferència, els més vulnerables.

Invito tots els diocesans, i tots els andorrans, a donar gràcies per aquesta festa tan joiosa de la nostra Mare i Patrona. Ella ens agermani, vessi l'amor i la pau al Principat d'Andorra i a tota la Diòcesi, als llocs on hi ha guerra, violència i injustícies, i posi tendresa i bondat a Urgell, enforteixi les famílies i consoli els malalts d'arreu del món. Que Santa Maria, la fidel creient, la humil serventa del Senyor, que sempre estigué unida al seu Fill Jesús, intercedeixi per nosaltres, ens acosti a Déu, ens ensenyi a estimar més, i ens ajudi a mantenir la fe cristiana ben viva i a conservar les tradicions del nostre poble.

Mare de Déu de Meritxell i de Núria, pregueu per nosaltres!

† **Joan-Enric Vives**

Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra

ACTUALITAT

Celebració del Capítol de la Sagrada Família d'Urgell

A la Casa Mare de La Seu d'Urgell, on hi ha el sepulcre de la beata Anna M. Janer, l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell fundades l'any 1859, celebrà el seu XXV Capítol general, dels dies 10 al 25 de juliol de 2022.

Les monges elegides com a capitulars, van tractar sobre el seu carisma, els desafiaments pastorals i els discerniments que calen per secundar allò que l'Esperit els vulgui anar indicant, així com les persones més aptes i preparades per a dur-ho a terme, van elegir nova Superiora general i nou Consell general.

El lema del Capítol fou «Vida, per a una fraternitat sense fronteres». Les elegides per al Capítol provenen d'onze països.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Créixer tots en la fe

Un dels darrers dies de vacances, un matrimoni s'assegué a la porta de la casa dels avis on estaven fent estada. Els dos fills petits ja dormien i el gran era a la seva habitació. La conversa els portà a parlar del nou curs i del que caldria que tinguessin present, per tal de seguir treballant la vida espiritual de la família. La llista era llarga: la missa dominical a la parròquia, la catequesi també a la parròquia on la mare hi vol col·laborar com a catequista... El rector havia fet diverses crides demanant col·laboració i ara estava en disposició d'aportar la seva

experiència i vivència. Els pares també volen que el fill gran segueixi en el grup de preparació de la Confirmació, a la vegada que volen esbrinar possibles vies de continuïtat per a després. Com a matrimoni seguirien en l'equip de matrimonis del qual fa anys que formen part.

Pel que fa a l'àmbit familiar, seguirien beneint la taula els dissabtes i els diumenges que és quan coincideixen tots a taula. El pare o la mare acompanyaran la pregària d'abans d'anar a dormir dels petits. La mare vetllarà per fer una avemaria al matí, al passar la por-

ta de casa per anar a l'escola. Ponderaran la conveniència de recomanar ja, al fill gran, que convindria que cerqués un acompanyant espiritual que l'ajudés a aprofundir en la fe. Van concloure que el sagrament del perdó era un tema pendent que calia abordar a nivell de parella. Acordaren parlar-ho amb el consiliari de l'equip de matrimonis. Tots dos veien que calia normalitzar la seva presència en la vida espiritual...

La revisió i formulació de compromisos seguí encara una estona, parlaren de lectures, d'almoines, de recessos... Acabaren quan tothom ja dormia a la ca-

sa, amb una senzilla pregària pels fills, pels avis, per ells.

Una sana inquietud la d'aquest matrimoni. Enmig de les múltiples previsions a fer, quan iniciem un nou curs, trobar el temps i el moment per pensar en la vida espiritual de la família i en el seu creixement harmònic en cada un dels seus membres.

«Perquè el qui no es preocupa de la pròpia família, sobretot dels qui conviuen amb ell, demostra que ha renegat de la fe i és pitjor que un descregut» (1Tm 5,8).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Gozosa fiesta de la Virgen de Meritxell

El próximo día 8, cuando toda la Iglesia celebra la fiesta de la Natividad de la Virgen María, en Urgell y Andorra es fiesta grande: celebramos la solemnidad de Santa María bajo las advocaciones de Nùria, patrona de la Diócesis de Urgell, y de la Virgen de Meritxell, patrona del Principado de Andorra.

La Patrona y Madre de todos los Andorranos nos espera en las celebraciones de este 2022 en su amado Santuario de Canillo. Es la casa siempre abierta de nuestra Madre celestial, que nos acoge, nos abraza, nos conforta y nos envía a mejorar el mundo, empezando por mejorarnos a nosotros mismos. Nos hace difusores de la luz de la fe para alumbrar nuestro mundo de hoy y hacerlo más habitable, más fraterno, más justo.

Este año se cumplen 50 años de la triste desgracia del incendio del antiguo Santuario, la noche del 8 al 9 de septiembre de 1972, cuando iniciaba su pontificado mi predecesor Mons. Joan Martí y Alanis. Perdimos la Sagrada Imagen de la Virgen María y todo el pueblo andorrano se entristeció mucho. Pero supimos reaccionar. Todos los andorranos con nuestras autoridades le construimos un nuevo templo a la Madre celestial, la Luz fogosa del mediodía. Y más adelante, recientemente, le hemos construido un nuevo Camarín con la copia exacta de su Imagen, y el Santo Padre Francisco nos ha regalado el honor de que su Santuario sea Basílica Menor, lugar de amor y de comunión con el Sucesor del Apóstol San Pedro. Lo recordamos este año con acción de gracias, amor de hijos y promesa de pueblo unido y suplicante hacia su larga mano tendida.

También, este año, se cumplen los 40 años del nacimiento de AINA, la Casa de colonias que Mn. Ramon de Canillo ha construido y cuidado durante tantos años, con tantos colaboradores, especialmente jóvenes monitores y niños. Es la obra social del Santuario para con los niños y jóvenes, con las familias que queremos fortalecer y darles ayudas, en momentos históricos críticos, cuando la vida y la familia necesitan de nuestro compromiso cristiano y ciudadano. Amar a la Virgen María debe llevarnos a amar a sus hijos, a todos, especialmente en sus necesidades educativas y espirituales. Y con preferencia, los más vulnerables.

Invito a todos los diocesanos, y a todos los andorranos, a dar gracias por esta fiesta tan gozosa de nuestra Madre y Patrona. Ella nos haga más hermanos, derrame el amor y la paz en el Principado de Andorra y en toda la Diócesis, en los lugares donde hay guerra, violencias e injusticias, y ponga ternura y bondad en Urgell, fortalezca a las familias y consuele a los enfermos de todo el mundo. Que Santa María, la fiel creyente, la humilde sirvienta del Señor, que siempre estuvo unida a su Hijo Jesús, interceda por nosotros, nos acerque a Dios, nos enseñe a amar más, y nos ayude a mantener la fe cristiana bien viva ya conservar las tradiciones de nuestro pueblo.

Nuestra Señora de Meritxell y de Nùria, ¡ruega por nosotros!

† Joan-Enric Vives

Arzobispo de Urgell y Copríncipe de Andorra

Nomenaments del Bisbat d'Urgell

L'Arquebisbe-bisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, ha fet pública la següent previsió de nomenaments per a la Diòcesi d'Urgell. La presa de possessió es farà en temps oportú, segons convingui en cada cas.

CONSELL EPISCOPAL RENOVAT

- **Il·lm. Mn. Josep M. Mauri i Prior**, Vicari General de la Diòcesi d'Urgell.
- **Il·lm. Mn. Ignasi Navarri i Benet**, Vicari General de la Diòcesi d'Urgell.
- **Il·lm. Mn. Antoni Elvira i Gorgorió**, Vicari episcopal per a l'acció pastoral.
- **Mn. David Codina i Pérez**, Secretari General i Canceller del Bisbat d'Urgell i Moderador de la Cúria.

NOMENAMENTS NO PARROQUIALS

- **Sr. Eduard Ibáñez i Pulido**, Adjunt al Representant personal del Copríncip episcopal d'Andorra.
- **Mn. David Codina i Pérez**, Ecònom diocesà.
- **Mn. David Codina i Pérez**, Canonge de la Sta. Església Catedral Basílica de Santa Maria d'Urgell.
- **Mn. Jordi Miquel i Benavent**, Canonge de la Sta. Església Catedral Basílica de Santa Maria d'Urgell.
- **Mn. Josep Uriel Álvarez i Bedoya**, Canonge de la Sta. Església Catedral Basílica de Santa Maria d'Urgell.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

- **Mn. Josep Maria Aresté i Miret**, Capellà de la Comunitat de Germans Maristes del Monestir de Sta. Maria de Bellpuig de les Avellanes, on residirà; i Administrador Parroquial de les parròquies de la Mare de Déu Assumpta de les Avellanes; Sta. Maria de Santa Linya; M. de D. Assumpta de Tartareu; i M. de D. Assumpta de Vilanova de la Sal.
- **Mn. Antoni Ballester i Díaz**, Rector de la Parròquia de St. Jaume de Bellver de Cerdanya i també de les parròquies de St. Martí d'Aràns; St. Andreu de Baltarga; St. Serni de Coborriu; St. Llorenç de Das; Sta. Eulàlia de Mèrida d'Éller-Cortàs; St. Pere de Lles de Cerdanya; St. Eloi de Martinet; St. Serni de Montellà del Cadí; M. de D. Assumpta de Mossoll; St. Fructuós de Músser; St. Julià de Pedra-Bor; Sta. Eulàlia de Mèrida de Pi; St. Serni de Prats i Sansor; St. Esteve de Prullans; St. Joan Bta. de Riu; St. Iscle i Sta. Victòria de Sanavastre; Sta. Eugènia de Santa Eugènia de Nerellà; St. Iscle i Sta. Victòria de Talltendre-Ordèn; i St. Climent d'Urús.
- **Mn. Gabriel Casanovas i Vila**, Rector de les parròquies de Sta. Cecília de Bolvir; Sta. Coloma de Ger; Sta. Maria d'All; St. Miquel d'Isòvol; St. Serni de Meranges; St. Pere d'Olopte; Sta. Eugènia de Saga; i St. Climent de Talltorta.
- **Mn. Juan Gabriel Arroyo Táquez**, Vicari de les parròquies de Sta. Cecília de Bolvir; Sta. Coloma de Ger; Sta. Maria d'All; St. Miquel d'Isòvol; St. Serni de Meranges; St. Pere d'Olopte; Sta. Eugènia de Saga; i St. Climent de Talltorta.
- **Mn. Ignasi Navarri Benet**, Rector de les parròquies de St. Martí d'Ansovell; St. Andreu d'Aristot; Sta.

Coloma d'Arsèguet; St. Vicenç d'Artedó; St. Gervasi de Castellnou de Calcorze, Sts. Just i Pastor de Cerc i de Sta. Cecília de Vilanova de Banat.

- **Mn. Alfons Velásquez i Castañeda**, Rector de la Parròquia de la M. de D. Assumpta d'Artesa de Segre i també de les parròquies de St. Salvador d'Alentorn; M. de D. Assumpta d'Anyà; St. Miquel de Coll-delrat; St. Josep de Foradada; M. de D. Assumpta de Montsonís-Salgar; St. Miquel de Rubió; M. de D. Assumpta de Seró; St. Pere de Tudela; M. de D. Assumpta de Vernet i St. Climent de Vilves.
- **Mn. Jerrick Banzuela i Rodríguez**, Vicari parroquial de la Parròquia de Sta. Maria de Balaguer i Administrador parroquial de les parròquies de la M. de D. Assumpta de Bellvís; St. Joan Bta. del Poal; St. Antoni dels Arcs; la M. de D. Assumpta d'Albesa; St. Pere de la Portella; St. Miquel de Camarasa; St. Pere de Cubells; St. Miquel de Fontllonga; Sta. Eulàlia de Mèrida de Figuerola de Meià i M. de D. Assumpta de St. Llorenç de Montgai.
- **Mn. Antoni Baldomà i Molins**, Diaca adscrit a les parròquies de la M. de D. Assumpta de Bellvís; St. Joan Baptista del Poal; i St. Antoni dels Arcs. I continua com a Diaca adscrit a la Parròquia de Sta. Maria de Balaguer i a les parròquies de la M. de D. Assumpta d'Albesa; St. Pere de la Portella; St. Miquel de Camarasa; St. Pere de Cubells; St. Miquel de Fontllonga; Sta. Eulàlia de Mèrida de Figuerola de Meià i de la M. de D. Assumpta de St. Llorenç de Montgai.
- **Mn. Francisco Alberto Angulo i Silva**, Vicari Parroquial de Sta. Maria de Balaguer; i Prevere adscrit a les parròquies de la M. de D. Assumpta de Bellvís; St. Joan Baptista del Poal; St. Antoni dels Arcs; la M. de D. Assumpta d'Albesa; St. Pere de la Portella; St. Miquel de Camarasa; St. Pere de Cubells; St. Miquel de Fontllonga; Sta. Eulàlia de Mèrida de Figuerola de Meià i M. de D. Assumpta de St. Llorenç de Montgai.
- **Mn. Alejandro Vargas i Moncada**, Vicari parroquial de la Parròquia de Sta. Eulàlia de Mèrida d'Encamp. Continua estudis a Madrid.
- **Mn. Ferran Solé i Mianes**, Administrador Parroquial de les parròquies de la M. de D. Assumpta de Ribes de Freser; St. Jaume de Queralbs, amb el Santuari de la M. de D. de Nùria; St. Martí de Campelles, St. Serni de Fustanyà; St. Cristòfol de Nevà; St. Cristòfol de Toses; St. Feliu de Bruguera; St. Esteve de Pardines; St. Vicenç de Planoles; i St. Cristòfol de Ventolà.
- **Mn. Josep Montoya i Viñas**, Diaca adscrit a les parròquies de la M. de D. Assumpta de Ribes de Freser; St. Jaume de Queralbs, amb el Santuari de la M. de D. de Nùria; St. Martí de Campelles, St. Serni de Fustanyà; St. Cristòfol de Nevà; St. Cristòfol de Toses; St. Feliu de Bruguera; St. Esteve de Pardines; St. Vicenç de Planoles; i St. Cristòfol de Ventolà.

La Seu d'Urgell, 20 de juliol de 2022

Simeó de Guinda, un bisbe d'Urgell redescobert

Qui era Simeó de Guinda? Era un frare pertanyent a l'ordre de Canonges regulars de Sant Agustí, que havia nascut a Navarra, al poble d'Esparza, l'any 1659: va ser escollit Bisbe d'Urgell el setembre de 1714. Eren èpoques difícils, i va haver de treballar intensament per a salvar la independència del Principat d'Andorra: el 1720 va evitar que les tropes espanyoles entressin a territori andorrà amb la raó de controlar la pesta que podria entrar des de França. La figura d'aquest Copríncep d'Andorra i Bisbe d'Urgell va jugar, doncs, un paper fonamental perquè Andorra no fos fagocitada pels regnes d'Espanya ni de França, un cop executats els Decrets de Nova Planta, promulgats per Felip V, l'any 1716.

La Societat Andorrana de les Ciències (SAC) i el col·lectiu «Simeó de Guinda» han rescalabat aquest personatge, realment interessant, i important, per a la història d'Andorra. A través de les XXIII Jornades de la SAC, que es van celebrar el passat mes de maig al Centre de Congressos de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra), amb el títol «Simeó de Guinda, el Copríncep desconegut», es va donar a conèixer molta informació sobre el Bisbe de Guinda, que va jugar un paper important perquè Andorra no fos fagocitada ni per Espanya ni per França.

L'historiador Quim Valera ha apuntat que «reconèixer de Guinda és reconèixer la nostra història, la nostra vinculació amb la resta de pirinencs, que en

aquest cas concret, també ens agermana amb els de Navarra. Va ser gràcies a ell que avui no som un racó oblidat d'Espanya, havent mantingut intactes les nostres institucions i autogovern ancestrals». I de fet, com recorda el mateix Valera, va ser ell qui va posar en el camí d'estar alerta als andorrans, i fou per això, que pocs anys després de la seva mort, el Consell va encarregar el *Manual Digest*, una peça que ha servit pel bon govern del país durant segles.

Simeó de Guinda va viure entre 1659 i 1737, i exercí com a Bisbe d'Urgell des del 1714 fins a la seva mort, ocorreguda a la Parròquia de Sant Julià de Lòria mentre era de visita pastoral el 27 d'agost de 1737. Fou enterrat al convent de la Com-

panyia de Maria de La Seu d'Urgell, que ell mateix havia fundat el 1722, per a què la prestigiosa institució, d'origen francès, i que ja tenia dos convents al Principat, organitzés l'ensenyament per a nenes. Aquesta fou una de les seves accions importants també: va pagar ell mateix la construcció dels edificis i va dotar la fundació del convent generosament.

Quan arribà al bisbat ja va convocar un sínode al qual es feren nombroses constitucions. El mateix any 1715, ja va iniciar accions per salvaguardar la identitat dels andorrans, i entre els anys 20-21 hagué d'intervenir per evitar la instal·lació de tropes estrangeres al país, treballà sobre el valor de la moneda corrent a les Valls i va nomenar un batlle. Les seves visites pastorals a les Valls d'Andorra foren molt interessants. Gràcies a la seva intervenció va aconseguir que no s'apliqués al col·legi que la Companyia de Jesús tenia a La Seu d'Urgell, l'ordre reial que suprimia totes les universitats de Catalunya.

El col·lectiu recentment instituit «Simeó de Guinda» ha posat en marxa un projecte divulgatiu sobre aquest Copríncep, que ha estat possible per l'esforç i interès d'un grup d'amants de la història liderats per Robert Lizarte i Quim Valera, al qual s'hi van afegir de seguida altres persones: Sara Ubach, Laura Casanovas, Domènec Bascompte, Jordi Pasques, Climent Miró, Alfred Llahí, Oliver Vergès, Toni Pol, Àngels Mach i Andrés Luengo. Es va materialitzar en una jornada en la que tot un seguit d'historiadors van donar coneixement de detalls de la gestió i la personalitat de Simeó de Guinda, i que es va celebrar a Sant Julià de Lòria.

Per a Valera, «li devem, com a poc, el record. En aquest sentit, la nostra gratitud a les autoritats. Des del col·lectiu no pretenem organitzar una diada d'historiadors, ni un col·loqui d'experts, la nostra màxima il·lusió és fer pedagogia i difusió sota la innegociable premissa que no pots estimar el que no coneixes. Per tant, entenem que el nostre patrimoni històric i cultural ha de ser conegut, abans d'ésser estimat i valorat». Les jornades van comptar amb l'assistència en la seva clausura de l'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives, que en la seva intervenció va destacar la importància d'aquest Copríncep episcopal (1714-1737) i va subratllar com Andorra gràcies al Copríncep Simeó de Guinda, va salvar la seva independència i sobirania.

Mons. Joan-Enric va conèixer el projecte després de la presentació que li va fer el grup de treball al Palau, i el va acollir amb entusiasme. S'ha comptat amb el suport del Ministeri de Cultura d'Andorra i del Comú de Sant Julià de Lòria.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1C 5,1-8 / SI 5 / Lc 6,6-11]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimarts [1C 6,1-11 / SI 149 / Lc 6,12-19]. Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat; servites: beat Bonaventura de Forlí, prev.

7. ■ Dimecres [1C 7,25-31 / SI 44 / Lc 6,20-26]. Sant Albí, bisbe; santa Re-

gina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dijous [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-25 (o bé: Mt 1,18-23)]. *Tortosa*: □ Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell*: □ Territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra. Sant Adrià, soldat i màrtir a

Nicomèdia (303); sant Sergi I, papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Divendres [1C 9,16-19.22b-27 / SI 83 / Lc 6,39-42]. Mare de Déu del Claustre; sant Pere Claver (Verdú, 1580-Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.

10. ■ Dissabte [1C 10,14-22 / SI 115 / Lc 6,43-49]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. do-

minicans i mrs. a Omura. *Tortosa*: ■ Beat Jacint Orfenell, prev. i mr. a Nagasaki (1622), nat a La Jana (Maestrat); sant Nicolau de Tolentino, prev. agustiniana.

11. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Ex 32,7-11.13-14 / SI 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32 (o bé, més breu: 15,1-10)]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

Diumenge XXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Estimar Crist per damunt dels pares, dels germans, de l'espòs/a, dels fills

De vegades, en un arravatament podem fer promeses que després no sabem complir. Jesús avui ens demana que si guem molt més cauts i reflexius a l'hora de seguir-lo sabent que les seves exigències són molt grans. *Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu.* Jesús ens demana una entrega total, ens exigeix un amor únic que ha d'estar per damunt de tot altre amor. Qualsevol lligam familiar, per profund o íntim que sigui, s'ha de situar al dessota de l'amor i del seguiment de Crist. Però ni tan sols l'amor a nosaltres mateixos ha de ser primordial. Jesús és l'Absolut i el seu amor demana deixar-ho tot per ell. I n'hem de ser conscients: per això parla de la reflexió que fan tant el qui *vol construir una torre com el qui vol fer la guerra*: primer cal calcular les pròpies forces per a no llençar-se a una aventura condemnada al fracàs. Seguir Jesús serà difícil: *Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.* Si no tenim present tot això, ens podem enganyar, pensant ser molt fidels al Senyor, quan Ell, a la pràctica, ocupa el segon o el tercer lloc. Això no és ser deixeble de Jesús. La primera lectura ens recorda també que no és fàcil saber el que Déu vol de nosaltres: *Qui pot descobrir la voluntat de Déu?* Sort que el mateix Senyor ens ho dona a conèixer: *Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant?* Ara sí és possible seguir el camí del Senyor: *Els homes han après a conèixer què és del vostre grat.* I Pau demana a Filèmon que torni a acollir un esclau seu que l'havia abandonat: *Ara te'l retorno però no com un esclau sinó com un fill.* Per això li demana: *Rep-lo com em rebries a mi mateix, com un germà estimat.* Des de la fe, des de l'amor a Jesucrist tot es transforma: l'esclau ara és un germà estimat, i agafar la nostra creu demostrarà que l'amor a Crist i als germans és l'únic que ens importa realment.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vosen, fills d'Adam.» / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere?

Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está a nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto? Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano, y ahora prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión.

Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que si lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor.

Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío. Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar". ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío.»